

Interferencje z języka angielskiego.

Kilka słów chcę poświęcić nawykom czytania słów polskich według fonetyki angielskiej. Wyrazy przypominające studentom słowa angielskie (zarówno te, rzeczywiście pochodzące z języka angielskiego, jak i te, zapożyczone przez język polski z innych języków, np. łaciny) często są wymawiane niepoprawnie, np. *igzamin* (egzamin), *pabliczny* (publiczny), *fankcjonować* (funkcjonować), *stajl* (styl), *diuet* (duet), *rializować* (realizować), *ajdol* (idol), *prajwetny* (prywatny), *rilaks* (relaks), *delikejtny* (delikatny), *sakces* (sukces), *komiunikacja* (komunikacja), *sentrum* (centrum),

---

²⁵ Zob. Cz. II, *Samogłoski ę, q*.

kaltura (kultura), *grant* (grunt), *igzekucja* (egzekucja), *lida* (lider), *kompiuta* (komputer), *karakta* (charakter), *ajdentyczny* (identyczny), *ikonomia* (ekonomia), *prodżekt* (projekt), *insajklopedia* (encyklopedia), *dżunior* (junior) itp.

Wynotowane z wypowiedzi studentów przykłady wskazują, że wymowa powyższych wyrazów nie jest konsekwentna. Zwykle początek wyrazu czytany jest według fonetyki angielskiej, a potem student kończy wyraz zgodnie z fonetyką polską.

Język polski przejmuje z języków obcych formy wyrazowe, które są następnie adaptowane pod względem fonetycznym, fleksyjnym i słowotwórczym. Dlatego wymienione wyżej wyrazy należy czytać zgodnie z ich pisownią.